

Kojetínské listy

1 /2012

*Príspevkový necenzurovaný zpravodaj
o dění v Kojetíně a Pouchu*

Vážení spoluobčané,

neradi bychom letošním vydáním kojetínských listů přispěli k blbé náladě, proto avizujeme pro ty, kdo Kojetínské listy využívají pouze jako vhodnou pomůcku k podpálení kotle, že „Kojetínské listy – stojí za to číst“. Podařilo se nám pro pravidelnou spolupráci získat autora, který s vtipem a lehkostí pozvedl úroveň našeho občasníku již v minulých vydáních. Už víte, koho jsme zlanarili? Snad napoví název rubriky - "pohledy od jihozápadu". Přejeme příjemné počtení.

Obecní úřad

Úřední hodiny na obecním úřadě jsou každé pondělí od 18.00 do 19.00 hod. kromě dne, kdy se koná zasedání obecního zastupitelstva. Mimo úřední hodiny kdykoliv dle domluvy. O konání zasedání obecního zastupitelstva informujeme na úřední desce.

Odpadové hospodářství

Přes občasně výpadky svozu komunálního odpadu způsobené poruchami vozového parku svozové firmy, jsme s firmou spokojeni. Vždy dojde ke včasné nápravě. Znovu upozorňujeme, že mobilní sběr nebezpečného odpadu probíhá 2x ročně. Odpad je dovoleno na místo svozu přinášet až v čase uvedeném na plakátě – ne dříve!

Dotace - granty

Uskutečněné dotační akce:

- 1) Program obnovy venkova Vysočiny „Vybudování kanalizace v rámci ZTV pro 6 RD Kojetín“. Celkový náklad činil 302.829,- Kč poskytnuta dotace ve výši 111.000,- Kč.
- 2) Ministerstvo pro místní rozvoj „Komunikace v rámci ZTV pro 6 RD Kojetín“.
- 3) Státní zemědělský intervenční fond „Program rozvoje venkova ČR“ projekt „Dětské hřiště v obci Kojetín“ Celkové výdaje projektu 533.327,- Kč, poskytnuta dotace ve výši 399.995,- Kč Tato žádost byla podána prostřednictvím sdružení MAS Královská stezka, jehož jsme členy.
- 4) Program obnovy venkova Vysočiny 2012. Projekt „Rekonstrukce místní komunikace v Pouchu“ stav žádosti – podepsána smlouva o poskytnutí dotace ve výši 111.000,- Kč. V současné době se tento projekt realizuje.

Připravujeme

- 1) Výběr dodavatele na realizaci projektu „Revitalizace zeleně intravilánu obce“.
- 2) Přes sdružení MAS Královská stezka program „Kulturní dědictví v MAS KS“ je podaná žádost o dotaci na projekt „Stálá výstavní expozice v duchu vesnického muzea v budově bývalé školy Kojetín“. Pro tento projekt využíváme prostory bývalé třídy.
- 3) Je zpracována projektová dokumentace a podána žádost na územní rozhodnutí „Stavební parcely II. etapa“.
- 4) Opravu a rekonstrukci místní komunikace.

Vesnice roku 2012

Stejně jako v předcházejících letech jsme se zúčastnili soutěže Vesnice roku. V letošním ročníku zvítězila v kraji Vysočina obec Křižánky.

Křižánky jsou malá obec v srdci Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy. Obec, která má 386 obyvatel, se skládá ze tří místních částí: Moravské Křižánky, České Křižánky, České Milovy. Všechny místní části byly v druhé polovině minulého století samostatnými obcemi. Jak již napovídají názvy místních částí, patří Křižánky k několika málo obcím v České republice, kterými probíhá historická zemská hranice mezi Čechy a Moravou.

Křižánky jsou unikátní svojí typickou zástavbou, která je roztroušeného a ostrůvkovitého typu. V obci se také nachází největší vesnická památková rezervace Kraje Vysočina.

Místní občané přikládají společenskému životu velký význam. Dokladem je mimo jiné i množství tradičních i obnovených společenských a kulturních akcí. Mezi nejvýznamnější akce patřily v roce 2011 především Křižánecké uspávání broučků, Pouťový turnaj v malé kopané, Hasičská zabíjačka, Pohádkový les nebo Drakiáda. Mezi tradiční akce patří mimo jiné Masopustní průvod a vystoupení křižáneckých ochotníků.

Sbor dobrovolných hasičů Křižánky patří mezi nejpočetnější sdružení v obci. Křižánečtí hasiči se každoročně účastní okrskových závodů v hasičských disciplínách, kde zaznamenávají velké úspěchy, ale také pravidelně pořádají zájezdy do různých koutů České republiky, pouťové zábavy a podobně. Dále v obci působí Český svaz žen ZO Křižánky, Moravský rybářský svaz Svatka ZO Křižánky, Myslivecké sdružení, Sbor pro občanské záležitosti nebo také fotbalový tým sdružený v SK Botofogo.

Okolí obce je naprosto nezaměnitelné. Na katastrálním území obce se nachází Devět skal - nejvyšší vrchol Žďárských vrchů. Typický je pohled na dominantu centrální části Žďárských vrchů - hřeben mezi Dráteníkem a Devíti skalami. Bez nadsázky lze označit okolí Křižánek za jedno z nejhezčích míst kraje. Obec je oblíbeným cílem turistů. Vyhledávanými místy jsou například skalní útvary Čtyři palice, Malinská skála, Lisovská skála a Zkamenělý zámek nebo nedaleký Milovský rybník.

V rámci soutěže Vesnice roku v Programu obnovy venkova získaly Křižánky v předcházejících letech ocenění Modrá stuha - za společenský život a také ocenění Bílá stuha - za práci s mládeží.

Naše obec byla pozvána, aby se jako účastník soutěže také zúčastnila slavnostního předávání ocenění, které se uskutečnilo 26. července. Na místním Výletišti nás přivítala skupina TATA BAND. Vlastní program byl zahájen stání hymnou. Následovalo předání Pamětních plaků za péči o válečné hroby, shlédli jsme film o obci Křižánky, vystoupení dětí z místní ZŠ a MŠ, vyhlášení výsledků krajského kola soutěže Vesniceroku 2012, vystoupení křižáneckých divadelníků, vyhlášení ceny Zastupitelstva Kraje Vysočina – Vesnice Vysočiny a filmové ohlédnutí za průběhem letošního kola soutěže. Program ukončila společná prohlídka obce a posezení s Křižáneckými na místním Výletišti s hudebním doprovodem skupiny TATA BAND.

Jaký je klíč k úspěchu? V počtu obyvatel to tak úplně není. Cení se originalita, nadšení, spolupráce, společně strávený čas, chuť pracovat dohromady a ve většině případů bez finančního ohodnocení. Vždyť ne vždy je peněžní ocenění právě to, co nám udělá největší radost. Děkujeme všem, kteří se ve svém volnu věnují přípravě společenských akcí nebo úpravě okolí a to nejen na vlastních pozemcích.

V souvislosti se soutěží Vesnice roku plánujeme v Kojetíně realizaci výstavy Vesnice roku v prostorách bývalé školy, aby se každý mohl podívat, jak vypadají živé obce 21. století.

Závěrem bych chtěl jménem zastupitelstva obce poděkovat občanům za práci pro obec i za účast na všech kulturních a společenských akcích a popřát všem hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v roce 2013.

Ladislav Venc, starosta

Kulturní a vzdělávací akce

I v letošním roce pokračujeme pořádáním tradičních kulturních akcí jako např. kácení máje nebo drakiáda. Je třeba udržovat tradice, ale nemohu se v tomto případě ubránit pocitu, zda slovo *tradiční* neznamená *stále stejné* či *okoukané*.

Bylo by dobré zavést tradice nové, nebo alespoň pozměnit program, změnit obsah, možná i pohled na věc, zapojit nové lidi s novými nápady a především se zájmem.

Shodou okolností při poslední společenské akci v kulturním domě povstala myšlenka z řad starší generace (byl to pravděpodobně Josef Meloun) založit v Kojetíně ochotnický spolek. Opět by se jednalo o obnovení staré tradice, důkazem o existenci divadelního spolku ve vsi je stará opona uložená ve zdejší škole. Bylo by záslužné myšlenku dovést do zdárného konce, za tím účelem již bylo zvětšeno pódium v kulturním domě. O kvalitu hereckého obsazení bych se rovněž nebál, důkazem je např. scénka dědka s bábou při kácení máje.

Pro inspiraci budoucích kojetínských ochotníků, ale nejen pro ně, uvádí Sdružení ADIVADLA Havlíčkův Brod **v Kulturním domě v Kojetíně v neděli 2. 12. 2012 od 15,00 hod.** pohádkovou hru Jana Drdy **Dalskabáty, hříšná ves aneb zapomenutý čert**. Zváni jsou pochopitelně všichni příznivci kultury, domácí i přespolní, děti a mládež nevyjímaje.

Ještě před divadlem **v neděli 2. 12. ve 13³⁰** **přivítáme nového kojetínského občánka**, nadělíme přítomným občanům kalendáře na rok 2013 a dále bude následovat **předvánoční posezení**, které může pokračovat i po divadle. Zde se obracíme na hospodyňky, které mají možnost přinést na ochutnání vánoční cukroví (s jistotou, že nebude bodováno i přes účast prezidenta kulinářské soutěže).

Další plánovanou kulturní akcí je zájezd do Horáckého divadla v Jihlavě na divadelní představení **Naši furianti v sobotu 14. 12. 2012**. Odjezd autobusu je v 17⁴⁵ od čekárny s mezizastávkou v Pouchu, rovněž u čekárny, a další zastávkou pro účastníky z Rozsochatce.

V únoru plánujeme setkání důchodců, termín hasičského bálu není ještě znám, **obecní bál** se bude konat **v sobotu 2. 3. 2013**, k tanci zahraje hudební skupina Melodie.

Závěrem ještě poznámka ke kalendáři na rok 2013 tentokrát s podtextem „co má ve vsi čtyři kola“ Záměr nabídnout netradiční téma fotografií v kalendáři inicioval pan Miroslav Tichý již před dvěma lety, bohužel zdokumentovat všechny „kojetínské samochody“ nebylo snadné. Úkolu fotografa se s plným nasazením zhostil pan Jiří Polívka, který navštívil a až na výjimky k pózování před aparátem přesvědčil vytipované majitele či uživatele s jejich stroji. Svůj cit pro fotografii doložil ve všech pěti ročnících kojetínského kalendáře, zejména snímky krajiny a přírody.

Proto věřím, že i letošní kalendář najde své příznivce, neboť naším cílem bylo, aby nikoho neurazil a všechny potěšil.

Josef Hertl st., místostarosta

Z činnosti hasičů v Kojetíně

Letošní první akce byl sběr elektroodpadu. Podařilo se svést velké množství všeho možného. Firma Elektrovin za to hasičům poslala 5.500,- Kč. Stálo to za to!

Soutěže

Za účasti dvou družstev na okrskovém kole v Oudoleni bylo úspěšné mladší. Zvítězili a postoupili do okresního kola. Veteráni po fatální chybě košaře neuspěli.

Na krajském kole jsme obsadili druhé místo za Olešnou a postoupili do krajského kola s velkými ambicemi na dobré umístění, ale bylo z toho páté místo. Být pátí v kraji není špatné.

Martin Venc a Eliška Brotánková se probojovali až do republikového kola dorostu, kde oba skončili na 16. místě.

Kultura

Za pěkného počasí proběhlo i tradiční prázdninové grilování. Všem chutnalo, a to je dobře. Proto chci poděkovat všem, kteří pomohli tuto akci připravit, a dále všem soutěžícím za reprezentaci sboru a obce.

Pozvánky

SDH zve členy na třetí ročník
„posezení v hasičárně“,
které se uskuteční **8. 12. v 19⁰⁰**.

SILVESTR V KLUBU

31. 12. 2012

Občerstvení, zvěřina

(kančí, srnčí)

Zveme všechny občany

Výstavní expozice v budově školy

Obecní úřad v Kojetíně požádal o dotaci na zřízení stálé výstavní expozice v duchu venkovského muzea v budově dnes již bývalé školy. Vedla jej k tomu myšlenka pozvednout kulturní povědomí obce a její obyvatel. Po odsouhlasení dotace plánujeme v prostorách třídy vybudovat stálou expozici, kde bude možné nahlédnout do historie školy, obce i regionu.

Nebude to možné bez výpomoci občanů při drobných stavebních úpravách a nebude to možné i bez exponátů.

Proto se na Vás již dnes obrácíme s žádostí o pomoc při realizaci záměru. Následující stručná historie naší školy by mohla být motivací.

Zřízení školy bylo vždy odvislé od počtu žactva, ani kojetínská škola nebyla výjimkou. Po roce 1700 po odeznění třicetileté války rapidně vzrůstá počet obyvatel, rodí se více dětí. Podle zápisů v matrikách mezi nejlidnatější vsi kolatury (farnosti) náleží po městysu Bělá ves Počátky, následuje Kojetín s průměrně šesti dětmi narozenými za jeden rok.

Gramotnost místní populace byla nízká, ve vsi chyběla škola. Ještě roku 1777 „podepsal“ kojetínský rychtář *Martin Paulíček*, konšel *Pavel Polívka* a další dva sousedé důležitý dokument -*Robotní nařízení* – třemi křížky. Stejně vypadají mnohé, „podpisy“ svědků v matrikách až do poloviny devatenáctého století.

Je možné, že v obci existovala ponejprv škola „pokoutní“ v některém stavení, o tom však nemáme důkazy. Po roce 1800 nestačila dle nařízení o zavedení povinné školní docházky (1775) pojmout narůstající počet dětí farní škola bělská, jejíž historii podrobně popsal tamní významný rodák prof. *Václav Fiedler*.

Prvá historicky doložená kojetínská škola (čp. 30) byla *pastouškou* o dvou světnicích, v jedné žil obecní pastýř a ponocný v téže osobě, ve druhé světnici – a zároveň třídě - učitel. Škola byla zprvu navštěvována i jahodovskými dětmi. Učitel brával od movitějších rodičů „*naturální poplatek*“ zvaný *sobotáles*, za nemajetné jej platila obec. Součástí školy byla malá zvonička doložená již k roku 1755.

Zápis ze školní kroniky: „*Stáří zezlý zvon na škole praskl, který již sto jednáct roků stár byl, pročež nový jiný se zřídil a dne 13. dubna 1867 posvěcen ve škole od Pana faráře Jana Veselého s obřady církevními. Konečně pohnutlivá řeč držená kdež každý citlivý křesťan běh života a hlas znějícího zvonu smrt sobě představití má. Pak se vyzdvihl a zavěsil a právě poledne se zvonilo...*“

Kolik zdejších dětí pravidelně navštěvovalo školu (zprvu přespolní bělskou a posléze místní kojetínskou)? Nebylo jich patrně mnoho. Vypomáhání v zemědělství i nevole rodičů bývaly překážkou. Stát postupně prosadil dodržování vydaných nařízení prostřednictvím školských komisí dohlížejících na kvalitu a podmínky výuky ve školách často v rámci dodržování minimálních nastolených pravidel tvrdou rukou *školdozorce* k nelibosti obce coby zřizovatele školy.

Vesnický učitel v tereziánském období předznamenával masový nástup změn (reforem) provázející život prostých obyvatel.

K povinnostem kantorovým náleželo i *zvonění proti mrakům (před bouří)*, později zakázané.

Až roku 1826 byl obecní domek pastýřův na nátlak *místní školní rady* nově postaven nad horním rybníkem (čp. 45), tudíž i podmínky k vyučování ve staré škole byly snesitelnější.

Přesto po četných přestavbách nevyhovující vlhké budovy a zvyšujícímu se počtu žactva nedocházelo k nápravě ze strany obce spravující školu.

Nechme opět hovořit školní kroniku: *Dle rozkazů Vele Důstojného biskupského školního úřadu a c.k. okresního úřadu měl byt učitele v roce tom postaven býti, však školní výbor synámitků učinil, by ten rok*

jemu prominuto bylo od stavení bytu učitelova upustiti z toho ohledu, že hmotu materiál nemají avšak příštím rokem to jest 1866 stavbu do pořádku přivedou.“

Další rok zápis pokračuje: „Stavba se nepodařila při škole v roce 1866, anto nával Pruského vojska v tom překážku učinil. Který neustále s celou mocí co nepřítel do naší mylné vlasti České vtrhl, okolo Hradce na mnoha místech ukrutné války krvavé se staly, předě Čeští bojovníci ustoupiti museli přesile prušáka, kterýžto mnoho míst zpustošily a vniveč uvedly, načež čeští bojovníci ustupovali až k Vídni, a nepřátelé se hnali za nimi Konečně smír rokováno bylo a po jednání tom opravdu prušáci zpět se vraceli, kolik by hodna do své vlasti. Co každý občan utrpěl, nechci šířiti, aneb i ve škole jich bez počtu se nacházelo...“

Na neustálý nátlak *Okresní školní rady* hrozící uzavřením chátrající budovy a přiškolením Kojetína ku Bělé obec rozhodla po četných peripetiích o stavbě nové školy.

Nová školní budova (čp. 55), dodnes představující dominantu ve vsi, stála mnoho úsilí a peněz. Byla postavena na základě *výběrového řízení* stavební firmou *Františka Krumla* z Chotěboře, obec se nadlouho zadlužila. Stavební materiál pocházel vesměs z místních zdrojů (cihly - několik desítek tisíc - vypálili najatí cihláři v lokalitě dnes zvané „*U Pipků*“). Základový kámen byl lámán přímo vedle školy pod tehdejší *Součkovou* chalupou (čp. 37). Vlastní stavba postupovala velice rychle, podíleli se na ní i kojetínští zedníci, přidavači, povozníci a další řemeslníci zjednaní stavitelem *Krumlem*.

Slavnostní otevření roku 1894, kterého se zúčastnilo kromě domácích i přesporní obyvatelstvo, proběhlo za zvuků rakouské národní hymny několikrát opakované. Přítomní šli průvodem od staré školy s vyhrávající kapelou ke škole nové (neměli to daleko), následovalo *vysvěcení budovy* a proslovy řečníků. Byla to tehdy velká událost.

Novou školu navštěvovalo zprvu téměř sto dětí, pro zvýšení kapacity byla dokonce dočasně zřízena třetí třída v prostorách dnešní klubovny SDH. Postupem času počet žáků klesal, v roce 1928 se zde učilo 76 dětí, v roce 1940 je evidováno 36 žáků, v roce 1974 je již žáků pouze 12.

Osmdesát let sloužila tato škola účelu, za kterým byla postavena, pamatovala čtyři generací rodičů a jejich potomků. Sluší se vyslovit jména učitelů, kteří dokázali nejen naučit, ale také vychovávat své žáky, kteří brali roli kantora odpovědně majíce na paměti vážnost jim svěřeného poslání: *Pošusta, Mančal, Stryhal, Mrštík, Sadilová, Hubáček B., Schultz, Šoun, Cuřín, Hubáček Jan, Kučera, Raška, Zikmund, Zikmundová, Pravoslav Toms, Červín, Šouba, Boháček, Bendová, Holubová*.

Autorita učitele bývala neoddiskutovatelná.

Nedostatek školou povinných dětí ve vsi i okolí zapříčinil v roce 1974 trvalé uzavření a následné zrušení kdysi tolik potřebné kojetínské školy.

Rekonstrukce započatá roku 2003 opět učinila z chátrající školní budovy důstojný *stánek kultury*.

Josef Hertl st.

Zpráva o kuchařské soutěži konané dne 20. října 2012 v Kojetíně

Letos jsme se sešli již sedmým rokem, abychom potěšili oko i chuťové buňky - tentokrát nejlepší domácí sekanou. V poněkud netradičním posvícenském termínu se v soutěži objevilo celkem třináct druhů pochoutek od jedenácti kuchařek. Hned na začátku bylo vyhlášeno motto soutěže: "Není důležité zúčastnit se, ale poslat svoji šišku!" K němu mě inspirovala nejvzdálenější soutěžící, pí. Marie Kocourková z Brna. Sama se nemohla osobně dostavit, a tak tu svoji poslala po švagrovi. Musím konstatovat, že se pomalu a nenápadně stává pravidelnou účastnicí a začíná konkurovat domácím závodnicím.

Jako každý rok tak i tentokrát se o hodnocení postarala ostřílená a zkušená porota pod vedením pana Jiřího Bártý. A teď si dovolím malou odbočku. V loňském roce jsem obdržel několik kritických připomínek k soutěži. Týkaly se zejména absencí žen v odborné porotě. Proto byly letos k hodnocení přizvány i tři náhodně vybrané dámy. Paní Hana Hertlová, ředitelka Základní školy v Rozsochatci, Jarka Melounová, zdatná to kuchařka a Kristýna Šimková, toho času přesporní, ale už skoro kojetáčka. Tím by bylo kritice i odbočce učiněno zadost.

A jak dopadlo soutěžní klání, posuďte sami:

Na prvním místě se umístila Jana Líbalová se sekanou v nezvyklém tvaru bábovky, bohatě zdobené. Vyhrála tím hlavní cenu soutěže - fén na vlasy značky Philips poháněný elektrickým proudem. Další ceny byly již nepoháněné.

Druhé místo vybojovala Hanka Pazderková se svojí "Oblíbenou rodinnou sekanou se švestkovým čatním". Další její sekaná měla tajemný název Hosima - dodnes mi neprozradila, z čeho to bylo a já už to snad ani nechci vědět. Za obě dobroty získala luxusní prostěradlo na dvě postele.

Třetí místo obsadila Dáša Vopršalová s kombinací pikantní játrové a houbové sekané. Za ně obdržela rovněž luxusní prostěradlo, ale jen na jednu postel.

Na čtvrtém místě skončila Eva Niklová s chutnou Posvícenskou sekanou, za kterou získala arktickou deku pro přežití za Severním polárním kruhem. Snad ji k tomuto účelu využije.

Další kuchařky, které soutěžily:

- Veronika Sklenářová se sekanou bez názvu - velice dobrá, kdyby byl název, možná že by byl i některý ze stupňů vítězů.
- Marie Vencová, sekaná s feferonkou - bylo to dobré, snad mohly být větší plátky, paní starostová.
- Zuzka Vítková, sekaná s názvem Králičí sen, chudák králík, asi se mu ani ve snu nezдало, do jaké chuťovky se dostane.
- Michaela Vrběcká, sekaná posvícenská-téměř se vyrovnala posvícenské huse.
- Marie Kocourková, Brněnský drak-dobrý nápad.
- Boženka Pazderková s Pivní sekanou - je pravda, že pivo nám k ní velice chutnalo.
- Eva Rychlá, Babiččina jemná sekaná, zdobená čerstvou petrželkou, kterou pravděpodobně vypěstoval pan Zdeněk na své předzahrádce

Za účast děvčata obdržela drobné dárky a kytíčku vřesu. Po neblahých zkušenostech z minulých let se semínky se špatnou klíčivostí, doufám, že vřes vydrží aspoň několik dní. Zvláštní cena prezidenta soutěže, zápich do záhonu s nápisem "Bazalka", byla udělena Božence Pazderkové. Jen ona a my víme proč. Nakonec byly všem rozdány vonné svíčky pro zlepšení ovzduší v našich domácnostech.

Vyvrcholením soutěže byla společná ochutnávka ve formě švédského stolu a výměna zkušeností ze všech oborů lidské činnosti. Je zajímavé, že nejdříve ze stolu zmizelo švestkové čatní paní Hanky. Jak vypadaly jednotlivé soutěžní vzorky, si můžete prohlédnout na fotografiích za článkem. Po zkonsumování všeho jídla jsme se v pozdních nočních hodinách a v klidu rozešli do svých domovů.

Závěrem mé zprávy mi nezbyvá než poděkovat všem zúčastněným kuchařkám i zvědavému obecenstvu, protože bez vás by soutěž nebyla. Dále patří poděkování firmě Amylon za drobné dárky a SDH Kojetín za finanční příspěvek. V neposlední řadě děkuji panu hostinskému, který - i přes svůj zásadní nesouhlas s termínem konání soutěže - otevřel v době, kdy má obvykle zavírací den.

Sejdeme se příští rok? Záleží to jen na nás. Hodně zdraví všem přeje

Jaroslav Blažej, prezident soutěže

J. Líbalová

H. Pazderková

H. Pazderková

D. Vopršalová

E. Niklová

V. Sklenářová

M. Vencová

Z. Vítková

M. Vrběcká

M. Kocourková

B. Pazderková

E. Rychlá

Kojetínští jubilanti v roce 2012

Benák Václav	čp. 22	80 let
Blažejová Jana	čp. 20	80 let
Dočekalová Jaroslava	čp. 57	80 let
Doležal Ladislav	čp. 30	70 let
Vencová Milena	čp. 40	65 let
Melounová Jaroslava	čp. 75	60 let
Nováková Blanka	čp. 41	60 let
Panský Josef	čp. 21	60 let
Polívka Jiří	čp. 11	60 let
Šrámek Vlastimil	čp. 16	60 let
Venc Ladislav	čp. 66	60 let

Všem jmenovaným blahopřejeme a přejeme pevné zdraví a životní pohodu.

Upozornění na změny v daňovém přiznání

V letošním roce proběhla na katastrálním území naší obce takzvaná digitalizace katastrální mapy.

Pro všechny vlastníky pozemků to znamená, že po provedení digitalizace již v následujících letech každoroční daň z pozemků neplatí u pronajatých pozemků jejich nájemce (zemědělská společnost, soukromě hospodařící rolník apod.), ale daň musí již přiznat a platit vlastníci sami. Případné změny výše nájmu si musí dohodnout vlastníci s nájemcem sami mezi sebou.

Tato skutečnost znamená pro všechny vlastníky a spoluvlastníky pozemků povinnost podat do konce ledna 2013 daňové přiznání těchto pozemků na příslušný finanční úřad (pro Kojetín je to Finanční úřad v Havlíčkově Brodě) a poté po obdržení výzvy daň zaplatit. Do daňového přiznání je nutné uvést všechny pozemky, z kterých jejich vlastníci daň dosud neplatil, tedy nejenom pozemky pronajaté, ale i ty, které do stávajícího daňového přiznání zatím neuvedl. Pokud někdo vlastní pouze podíl na některém pozemku (například na bývalé společné cestě), může přiznat ke zdanění pouze svůj podíl na tomto pozemku. Podrobnější informace vám poskytne finanční úřad.

Digitalizace proběhla v letech minulých i v roce letošním i na katastrálních územích sousedících s naší obcí, takže je nutné podat za stejných pravidel přiznání daně i v těchto katastrech s výjimkou katastrů Česká Bělá a Počátky, kde bude digitalizace probíhat až v následujících letech.

Upozorňujeme, že pokud není daňové přiznání podáno do konce ledna, může finanční úřad vybírat pokutu v minimální výši 500 Kč, případně i penále z prodlení.

*Časopis Křetínské listy vydal obecní úřad v Kojetíně dne 24. 11. 2012.
Sestavili Josef Hertl st. a Josef Hertl ml. Dotazy a náměty pro příští vydání lze předávat
v kanceláři obecního úřadu nebo na internetové adrese www.kojetin-hb.cz*

Redakční rada touto cestou děkuje za poskytnuté příspěvky a těší se na další spolupráci v roce 2013.